

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Mallorca un trimestre 1.200 ptas.
Provincies un any 6.000 »
Estranger (rebutell setmanal) 15.000 »
Estranger (rebutell mensual) 9.000 »
Estranger (rebutell trimestral) 27.000 »
Número corrent 10 centims.

Dircció: BOLSERIA, 17-pral.
Buzón: KIOSCO P. RASTRILLO
Suscripcions se pagan per adelantat
No retornem ets originals



TARIFA D' ANUNCIOS
PROSA O VERS
(Per setmanes y amb variació)
Plana entera 150'00 ptas.
Id. mitja 80'00 »
Id. quarta part 45'00 »
Id. octava part 25'00 »
Versos de 10 retxes (Décima) 2'00 »
Id. id. 5 id. (Quintilla) 1'00 »
Amb prosa 5 centims per paraula.
Preus convencionals amb contrats anuals.

Preu: 10 centims

Setmanari multilingüe, satíric, humorístic y defensó de sa veritat

Tirada: 5.000 exemplars

Fundadó, Directó, Administradó, Propietari y tot lo demás Es Masole Ros

SEGONA ÉPOCA

El Cielo está sin nubes
tranquila está la mar

«Cesó la tormenta.
Renace la calma...»

Ya pasó el temporal y las aguas alborotadas, tranquilamente vuelven a su cauce.

El mar político, tan revuelto ayer, vuelve a ser lo que antes fué, una balsa de aceite.

Quien tiene el acta de Diputado o Senador, riése de sus adversarios y de los incondicionales que le trabajaron la elección. Se acabaron los mítines, cesaron las propagandas; murieron las censuras y, salvo la kilométrica carta de D. Jerónimo Estades, ya nadie habla de política, ni de venganzas, ni de traiciones, ni de nada, absolutamente de nada.

Incluso «La Acción», ya no re-acciona. Los triunfantes se relamen los labios de gusto, saboreando la buena temporadita que se avecina para recrearse allá en la Villa y Corté, a espaldas del Comité y DEPENDIENDO los intereses morales y materiales de sus representados... ejém, ejém.

Los derrotados, recogidos en su humilde mansión, resignados ante el fracaso, y conformándose puesto que Dios lo ha dispuesto así, y esta vez, se conoce que hasta Dios se ha vuelto la casaca transformándose en liberal, puesto que siempre habían dominado las derechas, porque Dios así lo disponta. (Sería una aberración y una ofensa al Señor, pensar siquiera que la dominación de las derechas fuera obra del caciquismo y el triunfo de las izquierdas lo hubiera conseguido el Poderoso Caballero D. Dinero. ¡Dios, y solo Dios!)

Antes del triunfo liberal, el curioso espectador, apostábase en la esquina de la calle Tamoner-San Miguel, y veía salir del Palacete del Millonario, a mercaderes en cereales, traficantes en tabaco, todos ellos, al decir de los Ministros del Señor, seres bajos y condenados; más hoy, después del triunfo electoral, apostaos en la mencionada esquina, y vereis salir de la Casa Condenada, a numerosas cucarachas, las que con seguridad intentan convertir al endemoniado de ayer, al condenado de ayer, al libertino de ayer, al endiablado de ayer, al hombre malo de ayer, al ministro de mañana.

«La lluvia ha cesado
renace la calma...»

Jorge Martí Rosselló

NOVELES DE FOCH Y FUM

Corpus Cristi

PROLECH

Ja tothom s'ha alsat novelista, y si no heu creis, reparau es kioscos y veureu es neofitos novelcos retratats a sa cuberta, qui amb un capell hongo a demunt sa testa, qui amb una lloca de xigarro de fileta a sa boca, qui amb una corbata grossa a n'es coll, y are que ve s'estiu, cualcun sa presentará a n'es públic amb un tapa-rabos y amb ses mans dins ses butxaca.

Única Part

ELLA: una famella de 17 Corpus Cristis, cabeis rossos com un fil d'or, uys color de cel pàlid, galletes vermeyes, morrests negres, ben negres perque a n'aquest moment acaba de menjarse una carchofa. Nom Francina, ha estada llogada per criada, sap escura y fregá, però no sa sap fe sa manicura.

ELL: nom Tesá, fa de forné, crespellet y rollaté. Te ses mans grosses, ets uys grossos, es peus grossos, es nas gros y tot lo demás gros.
Son les 6 des capvespre, es dia d'el Corpus de l'any 1923. Pásaa sa processó y ets urbanos amb ses elebites vermeyes.

y per amunt cap a Bons Ayres y aqui... sentirem miulá un moix...
Alerta a ses unglas.
Sentíren bramá un ase...
Alerta a ses cóssees.
Sentíren canta un oliba...
Mala sort.
Sentíren tocá les deu d'en Figuera y aquelles deu batayades ma feriren es có, vatj comendre que havia fet tard, que já no tenia temps d'aná a doná es sopá a n'es señó y vatj perdre el món de vista... ja no hem recordá res més...

-Y jo sí; jo heu record tot com si fos are. Perderes el món de vista y...

-¡Basta Tesá!

-Y jo volguenthe fe torná en sí...

-¡Ja basta!

-Ta donava frégues y tu no tornaves en sí...

-¡Basta!

-Deyes que no y a la fi...

(Ué, ué, ué, ué...)

-Aquest renegat. No el pören deixá un moment totsol.

(Ué, ué, ué, ué...)

-Ja hey pots aná Francina que no caiga per avall d'es llit. Pensa que no en tenim d'altre.

-Un y oli.

(Ué, ué, ué, ué...)

-¡No veus que deu teni fam?

-Es que ma te acabada?

-Dali s'esquerra.

(Ué, ué, ué, ué...)

CAP VERJO

DOLÇ RECORT

Ten recordas Catalina d'aquell dia de gaubanssa en que te dava esperanca de que en tu ma casaria?

Ten recordas tu també l'amor que te demostrava i que sols que't desitjava lo que vui per mi també?

Ten recordas quant te deya asegut en el teu costat estant molt ilusionat ben petitet a s'oreya?

Ten recordas bé encara d'aquells dies de pasió demostranté el meu amor que en molt de gust escoltavés?

Jo si, estimada meua record aquells felissos moments que sen ridículs pensaments quant jo venia a cateua.

A poch poch, sempre't seguia a una part y s'altre i may enlloch feya falte sempre que jo heu sabia.

Record molt bé l'allegria igual com si fos present es nostro dolç casament que celebrarem un dia.

Coniet de Rata

Ciutat de Palma, 4 Maix de 1923.

N. de R. Noltros som imparcials. Tal com nos ho envia es nou colobaradó «Coniet de Rata», li publicám aquesta sentimental, dolorosa y fonda poesia plena de DOLÇOR.

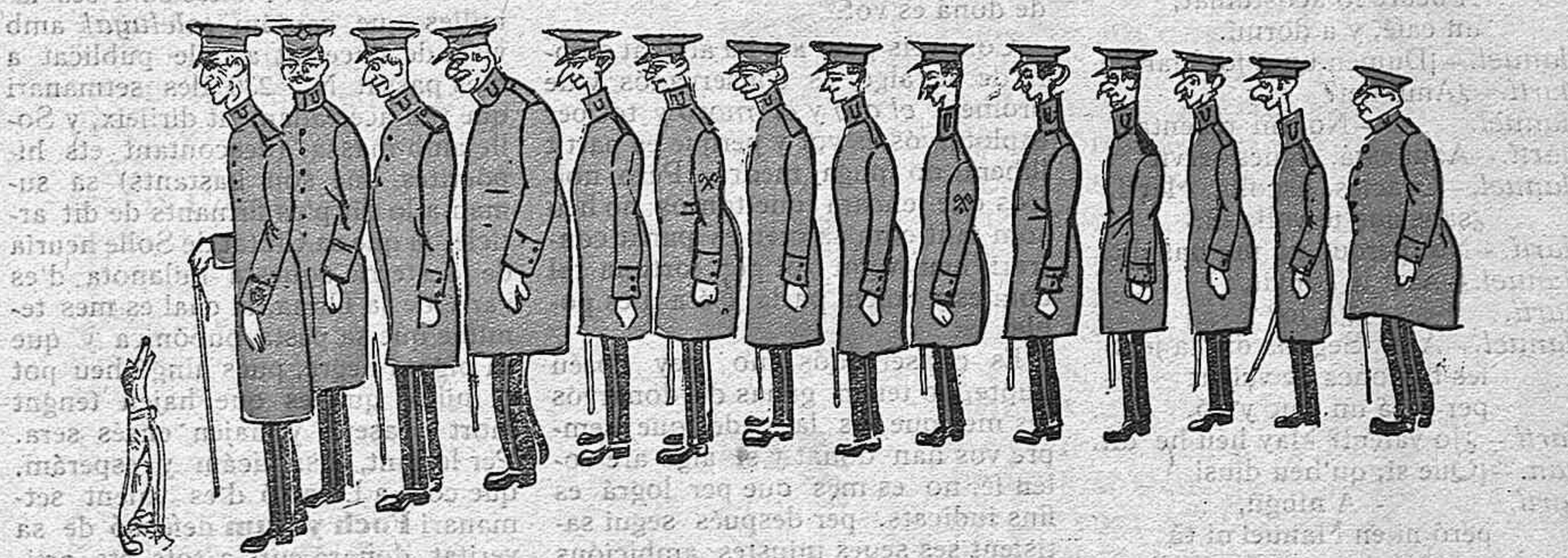
Feim constá axó, perque no vos creguéu que noltros fenguém colobarados de pacotilla, ¡ca berrét! Es nostros colobarados en porren doná amb una cuyareta a tots es Mestres en Gay Saber.

No vos pareix que heya una grossa diferéncia entre es «Coniet de Rata» y en Llorens Ribé, en Josep M. Tous y Maroto, en Galmés, n'Estelrich, n'Eugeni d'Ors, en Ramis d'Ayreflor, en Gabriel Alomar y altres xiflats de la dolçe poesia mallorquina?

Noltros som axí; imparcials. ¡Visca s'imparcialidad!

Solució a n'es Geroglífich de la setmana passada: Fotografia auténtica d'una de ses lleties que se menjá Jacob cuant va vendre es seu jermá Isaac.

¡QUE VAN DE MUDATS ETS URBANOS!



Avuy tenim es gust de presentarvós es nostro gallardo Cuerpo de Guardias Urbanos, qui per obra y gracia d'es mauristes, amb aquestes elebites vermeyes fan riure grans y petitos, paisans y forastés.

Si s'idea hagués nascuda d'un Ajuntament bolcheviqui, per alló de que lo rojo es sangre molt enhorabona, però que ets inventós sien jent pacífica de la dreita, no mos pásaa p'es coll y aquí hay gato encerrado.

Per lo vist, es nostros ediles volén igualarlós a Ses Vermeyetes, ¡ni si S' Ajuntament fos un Asilo!

Y lo mes xocant de tot, es que ets empleats municipals tot heu comporten. Ehí los digueren. Posauvós aquest casco sistema gorro frigio y amb una placa dorada que semblaven beligerants alemans (y es casco sa posaren.) Heu de du aquesta batuta amb sa má, perque axó es la varilla mágica de S' Ajuntament (y ja los tenim aguantant sa vergüeta.) Posauvós aquesta elebita vermeya y feis riure es vecindari, (y ja te billet, a passetjá s'elebita y a fe riure s'ha dit.) Demá pujará un Consistori mes señó y de mes bon gust que los dirá. Treisvós s'elebita vermeya y posauvós aquest frac y aquesta tróna (y ja los veim passetjarsé enllestits amb sos dellóns de ratjada.) Y hasta si pujás un Consistori humorista que s'empenás a ferlós posá una coua de monéa, una coua de monéa sa poserien.

Noltros ja feya temps que cercavem poré obtení una fotografia d'es Vermeyets, y fins ehi, o sia es dia del Corpus, no le poguerem obtení.

Lo gros será si per ses Festes de Nadal encara no los han canviat es traje, si be confiám que s'Alcalde tendrá ben en conta de que cap vermeyet vaje per sa Porta de Sant Antoni, ja que ets endiots fojrirén de sa guarda per investirlós.

¡Que mudats van ets Urbanos are amb ses elebitetes! Están la mar de serranos, son, talment Ses Vermeyetes

Notas Aristocráticas

Carnet de Fuego y Humo

A las diez horas de la noche del Sábado, falleció nuestro amigo y asiduo concurrente del Circulo, el malogrado «Perico», cuñado de nues tro compañero de tertulia «Luis», e hijo de la anciana perra perdiguera «Estrella». Acompañamos en el dolor que la embarga en estos momentos, a la señorita María Luisa, íntima amiga de su «Perico» querido.

Ha sido jubilado por llevar los correspondientes años en su cargo de carga, el caballo «Oris», quien pasa a las Clases Pasivas temporalmente, hasta que le toque el turno para exhibirse en alguna corrida de toros de muerte. Lo lamentamos.

Ha sido ascendido a limpia botas de 0'30 ptas., el que lo era de 0'20 ptas., nuestro particular amigo Don Xesch Pancuit muy conocido entre la brillante Sociedad del Lustre. Salud y Betún.

Ayer llegó de Son Ferriol, el acudalado propietario y comerciante Ramón el Ché, quien viene a Palma con el decidido propósito de dedicar su inmensa fortuna al negocio de melones y sandias que establecerá en la Avenida del Muelle. Trabajan en el montaje de su nuevo comercio, el experto ingeniero maderil especialista en barraquería Mr. F. A. V. A. y su ayudante el aventajado joven J. O. D.

Le desamos al Ché, prosperidad en su negocio. Ayer salieron para Can Tunis

(Provincia de s'Hort d'es Cá) el agrónomo Sen Felip y su encantadora hija Sta. Lletrudis sa Retada. Su viaje es debido a la siembra de lechugas.

Se han unido en el indisoluble lazo nupcial, nuestro particular y honrado amigo F. E. O. licenciado de presidio, con su prima la señorita F. E. A. laboriosa figura perteneciente a la Sociedad Hilandera de la calle de Buenaire.

Han salido para Can Pussa en viaje de luna de miel. Que aproveche.

Santorai: Ayer, Corpus Cristi en el que los Guardias Urbanos lucieron las levitas color vergüenza.

Hoy día 1.º San Segundo, día en que los Guardias Urbanos no lucen las levitas color vergüenza.

Mañana día 2. San Marcelino, día en que ignoramos si los Guardias Urbanos lucirán las levitas color vergüenza.

Pasado mañana día 3. Será Domingo y como que al llegar el domingo hay que respetar el Descaso Dominical, hago punto final.

Varón Rubio Rebotero de «Fuego y Humo»

¡Hay asiento, Señores!

Paradójico parecería el caso a nuestros antepasados del siglo XVIII. Nosotros, que hemos tenido la envidiable suerte de nacer en el siglo XX, nos explicamos el «martingaleo» sin ver en él la menor pizca de complicidad, Es el caso de que

diario y a todas horas van los tranvías abarrotados de pasajeros de ambos sexos, si bien tal aglomeración es solo aparente, parcial.

Van pasajeros y «pasajeras jóvenes» apretujados en las plataformas mientras en el interior del coche hay infinidad de asientos vacíos.

La voz sonora de ¡hay asiento, señores! a intervalos dada por el cobrador, es desdenada por los «plataformísticos» viajeros que se miran alternativamente unos a otros con una sonrisa no exenta de intención. Culpa del calor no es, en invierno sucede cuatro palmos de la misma tela. Y es que todos prefieren, o prefieren, las plataformas porque en el interior no puede hacerse gimnasia. En la plataforma, de pié, apretujados cual sardinas en conserva barrreifats mascles y famellas pueden hacerse mil maneras de ejercicios: espirituales, corporales, musculares y «tanteables.» Brazos caídos serpenteando en busca y captura de caderas femeninas; manos trémulas, nerviosas explorando «terrones» desconocidos, montículos y redondeces blandas.

Todos esos deportes y otros muchos que mi escasa literatura no me permite describir como yo desearia, pueden y se practican en las plataformas de los tranvías por el ínfimo precio de 0'10 pesetas: ¡queréis mayor baratura?

¡Desgraciada (o afortunada) de la modistilla o de la mecanógrafa que intente meterse entre semejante promiscuidad. Con seguridad que llega a su casa mas manoseada que una «panada» recién hecha. Y las hay que «se meten», no lo duden ustedes, ¡que si las hay! Y hasta sopor-tan con interior y disimulada satisfacción, el contacto de manos ajenas

Hay para todos los gustos, no faltando la pizpireta fregatriz o la cosquillosa y «mirame y no me toques» primogénita de una familia «bien» que al menor contacto sospechoso dirigen una «serpentina» de frases azucaradas al inoportuno, quien no ve otra salvación con el sonrojo natural, que arrojarle del tranvía aun a trueque de romperse la cabeza. Casos tales los hemos presenciado a docenas de veces. Inútil decir que en los tranvías que llevan «imperial» la aglomeración en las plataformas aumenta considerablemente ¿POR QUÉ?

A los tres primeros lectores que lo advierten, se les entregará a cada uno de ellos DIEZ pesetas en metálico. Mandar las respuestas al correspondal de Foch y Fum, J. Caldés, R. Universidad-14-Pral, 1.º.

D. JUAN MARCH, (a) VERGA GOVERNADÓ DE BARCELONA

Copiam de «El Día» de dimecres dia 30.

«Madrid 29 a las 19.10.—En los pasillos del Congreso se han hecho esta tarde muchos comentarios acerca de la situación verdaderamente grave que atraviesa la ciudad de Barcelona.

Un caracterizado senador por la Ciudad Condal hablando con un grupo de amigos y otros muchos políticos ha declarado que el Ministro de Estado, señor Alba, había ofrecido el Gobierno Civil de Barcelona al diputado por Mallorca don Juan March.

Declaró también que el ofrecimiento al señor March se hizo después del Consejo de Ministros que se había celebrado, en el cual se asegura se deliberó ampliamente sobre la cuestión de Barcelona».

Per aquesta setmana no volém di res, però es número qui ve, prometém dedicarló a tant sensacional notici.

Cuant noltros vos deym que arribarém a veure en Verga Bisbe, encara que paresques un doy no heu era, ja que qui fa un pané... pot fé un cóvo.

Fins la setmana qui vé.

Es truc de Ca l'amo'n Gori

Escena desarrollada entre en Juan, en Manuel, en Martí y en Toni.

Man.—Bon vespre ¿Com va, Juan?
Juan.—Mira, he acabat de sopar y he vengut a passá... un rato y ja hu dirán. A beure lo acostumat, un café, y a dormi.

Manuel.—¿Dumén un a jo, Martí?
Martí.—¿Amb llet?
Manuel.—No, un rebentat.
Martí.—Aquí está, sigues servit.
Manuel.—Gracies. Escolta, Martí, ¿sabs que te volia di?
Martí.—No, perque no mo has dit.
Manuel.—Anit te convit.
Martí.—¿A jo?
Manuel.—A tu. Segons diu la jent les ta dones de valent per jugá un truc y fló.

Martí.—¿Jo valent? May heu he dit.
Juan.—¿Que sí, qu'heu dius!
Martí.—A ningú, però ni en Manuel ni tu coneixeu que es un envit.

Toni.—[Aquí ja s'hi posa mal]
Juan.—Unes cartes mos fan falta: noltros cuanre tu y un altre, a fe un gran truc semanal.

Martí.—¿Toni, tu que vols jugá y veurás aquests dos curros?
Toni.—Venga. ¿Qué jugam?
Juan.—Es puros.
Manuel.—[A una dotsenal]
Martí.—[Val]

Toni.—¿Com están?
Toni.—[A mi!]
Manuel.—Juan, posehi sa marilla.
Juan.—[Envit y truc!]
Martí.—Vuy. [No brillal]

L'amo amb so set es aquí.
Manuel.—Juan, tu fórses es joch; pintes mes de lo que sones, cap vespre arribam a bones
Juan.—Veurém anit.
Toni.—[No, tampoc!]
Tenc fló y truc.

Manuel.—¿Sénes?
Juan.—[Réis!]
Manuel.—[Quina llástima. P'es truc no porém prende, y duc una morruda y un tres! Si sempre mos passa així!]
Juan.—Envidalos, mahem.
Manuel.—[Envit!]

Martí.—[Dos més!]
Juan.—[No vuy, ni es qu'he dit!]
Toni.—Fe treure es puros, Martí.
Manuel.—[Hem perdut!]
Juan.—[Fiet paciencial!]
Martí.—Padrina, convidaulós, may creia qu'aquest joc fos amb tan poca competenci.

Toni.—Poques vegades sa veu un truc amb tanta ventatje; anáu a aprende es mossatje y llevó ja jugueru.

Dialech

De sa Festa de la Trinidad

—Hola, ¿que ets tu Baltasá?

—Ja ta conech verderola, aré hem cerch fe s'escola per veure si et vuy comprá mitj amutet de vallanes impero... no ferás tech.

—[Vaje Baltasá! No heu crech.

—¿Voldrás di que no en tens ganes?

—Si heu estás molt empenat...

—¿Vallanes? No en menjarás.

—Mem si tan ranci serás.

—To dich amb formalidad.

—Si vols xupá un firulí...

—Parteix firulirulero

que et conech massa, panderó.

—Si heu vens a be, digús si.

—Si domés fos xuparló encare heu consentiria però llevó hem quedaria....

—¿Que vol di? Amb sa dolso.

—Que et compri qui no et conech perque jo ja et conech massa y se que ets de mala rassa pues lo que hem dius, ma pareix de que te molt mal sentit.

—No nineta, t'equivocas.

—Ja se que ets d'es mes m'locas y es firuliri que m'has dit a un altre el pots oferi

que heu estiga acostumat perque a mi es dolso.... no m'agrada.

—¿No t'agrada? ¿Com axi?

—Perque tenc dues jermánes una grassa y s'altre mágre que es dolso.... los resultá ágre, y jo n'he perdut ses ganes.

—[Viva Deu quina jarrerall

—Ets un cabrit desmamat, y anquer per La Trinidad....

—Ya caqués, —Per derra.

¿Herú de Ca'n Pruna.

—[Per derra.

—[Per derra.

—[Per derra.

—[Per derra.

—[Per derra.

—[Per derra.

—[Per derra.

—[Per derra.

—[Per derra.

gant ella amb una riayeta coquetona y una vegada que es Ford va havé fet ses feines, amb mes fortó que may, entrarem a Alaró, satisfets de s'aixida y dispots a agota tot es repertori de sa Guia d'Excursiós de Mallorca y ja tenim Jefe per proseguí ses excursiós cap a Sant Francisco de California, Desert de Sahara y Moscari.

Que no sia sa derra Hem d'aprofitá s'estiu y demostrá que prospera sa cultura alaronera que neix d'es «Centro Instructiu»

Un Excursionista

D'INCA

Sa sessió d'anit (24-5-23). Después de los trámites de rúbrica y a propuesta de nos tro Alcalde D. Pau Morey, en motiu de sa sensible mort d'es soldat Juan Dalmáu Ginés l'han aixecada en señal de dol, cuya actitud es moit elojada p'es vecindari com igualment es d'eloirar s'acuerdo de costear una láplda recordatori.

Descansin amb pau los rastos de tan beneméritos convecinos, victimas del seu acendrado cariño al prójimo.

Sa conducció al Campo Santo, ha resultat imponent com ja may havia subsehít. Inca en masa sa condol y lo propi, Coronel, Jefes, Oficiales y tropas del 62 han perduto un héroe digno de figurar en la Historia y per tant, s'han esforats en so lluhiment.

Com a Inquero y amich particulá des desgraciad. Dalmáu, rébin el seu pare, jermána y jermá polítich, s'expresió franca y sincera del mes sentit pésame.

Llorens Beltrán (Barbo)

FUTBOL a INCA

«Unió Protectora Mercantil» y «F. C. La Constancia». Es sa primera vegada que per los miróns o espectadores s'ha posada en marxa sa taquilla, rejeixen preus económichs. Regular entrada.

Apenes donat principi los locals amenasan de firme y es porté, salvá sa situació, a renglón seguído incurriexen en CORNE La Constancia y tres seguídos los Palmesans, totos sense consecuençes; transcorreguts, 30 minuts, LA CONSTANSI s'apunta es primé GOL (únich de la tanda).

Segona part y continua sa lútxa igualada, según GOL es La Constansi y estruendosa ovación al autor, pochs minuts y tres castigos de PENALTI que los Palmesans aprovechan y apunten dos y pega al poste s'altre sense consecuençes.

Empatats a dos, si be d'una manera molt ventajosa per los F. C. La Constanci, uns y altres van por la victoria y aquesta no se fa esperar, los locals degut a matemática combinació s'apuntan el tercer y final de la jornada.

BARBO

Nota: Cuant jo vos deya, 15 dies fa que Inca du rumbó de contar a la brevedad amb tims que sebrán conteni al adversari, acertat estava o sinó que transcurrescan dies y nostros jugadores continúen els seus entrenos y ja hen tornarem parlar.

Altre nota: A nes moment de terminar es partit, los Palmesans incurriexen en PENALTI y es REFERE no lo castiga. ¡BOTON! y justici per tots.

PLATÓN

¿Inquerós? Bevéu Platón que es beguda que supera segons diu sa jent Inquera y com que ets inquerós son lo mes refinat del món. Si heu dies, tendrán rahó que es Platón es superió, per axó es que hem de creure de que qui Platón sol beure tendrá es paladá señó.

De S'Asistencia Palmesana

Es nou President

Ja ha pres posesori d'es nou President D. Domingo Torrents y Roca, el cual amb dues paraules explicá es seu programa.

«Tots p'es vostro President, y es vostro President per tots. Preneh novament ses riendes que vatj abandonó un dia, creguent de que altres mes útils que jo sabrien respectá es cabels blancs de sa nostre veterana Sociedad, y lo que han fet aquests especialistes, ha estat dividirlé de mitj a mitj, cosa que ja may sa poria esperá de jent culta que sense necesidad de contá amb sos dits (com fa es Patró Lau) sáben que dos y dos fan quatre, però axi y tot, estich dispost a limar asperezas, a doná un poch d'oli a n'es roveysats engratjats de sa pau y a ferné d'aquest mar revuelto, una balsa de aceite, una entidad progresiva, una Sociedad digna d'es socios que la integren, y digna també de sa meua Presidencia.»

Mes o menos va di axó y rahó li sobrava per parlá d'aquesta manera. A noltros mos consta de que D. Domingo ja no te desitjos de fe papé com CUALCUN ALTRE, ja que a caseu lo que sobra es papé y bó, no papé ridicul com es que feyen alguns d'es seus antecesors E. P. D.

Salud y prosperidad a n'es digna Preident de s'important Sociedad la cual en molt breu moment vos promet que ha progressat,

Maldito juego

De La Vileta

¡Maldito juego! Tú, tan solo tú eres el culpable de que nuestro benigno pueblo esté minado de malhechores; tú y tan sólo tú eres causa de que muchas familias padezcan hambre y sufran miseria, tan sólo tú eres el causante del malestar en el hogar del proletariado, ¿y porqué? Porque, los que vigilan merecen ser vigilados, porque te dan rienda suelta y en tu tapete verde se sientan dos que un tiempo se llamaron compañeros del proletariado y hoy son las celestinas que prostituyen al infeliz concurrente que en mal hora pisó el prostituido suelo de «La Aldeana».

La Ley castiga el juego. ¿No se dictó la Ley para España entera? ¿No pertenece a España el caserío de La Vileta? Pedimos que se cumpla la Ley, que se acaben los pillos, que se evite el juego y que triunfe la Justicia.

Y a buen entendedor, pocas palabras bastan.

Gabriel Bennassar Barceló

Nota: Per accés d'original, retirám y guardám per la setmana qui vé un bon article referent a sa suspensió de sa funció d'es nostros Corresponsal Magret y sa que féren es palmesanos. ¡Creismé que seré gros.

D'ets Hostalets

Foot-Ball y Boxeo

Diumenje passat va essé gros a n'es camp de Son Canals.

Esta vist que es poble s'ha decidit per s'sport y cuant no pot sorti victoriós amb so balonpié, vol triúmfa amb so Carpentierisme. O per lo menos, axi heu demostrá s'equipo «Metalurjic» que perque el gran Boira actuant de guardameta aturá un goal segú, que va essé agafat per cans de bou metalurjichs, que es qui menos mal li volia fé, era treurerli es bisbe y ferné un picadillo de canonje.

Axó es escándalós. ¡Miráu que confondre s'sport amb sa forsa brutal! Ell aquests Metalurjichs son subordinables a devant ses reglas d'es joch y amb presencia d'es Refere que es el dueño absoluto d'es camp, però.... alerta a piñes si los fa el contrari.

«Balears», un altre dia que aquests hajen de jugá, por Refere heu de posá un canó d'artilleria.

Corresponsal

De Felanitx

Diumenje, 27 de Maix, a les nou d'es vespre a l'Escola Parroquial d'es carré de s'Arenal, sa inaugurá es nostros ben-volgut y may prou albat Orfeo Auli.

Sa presidencia la componían l'ilustre canonge D. Toni Sancho; don Toni Mora (Rectó), D. Baltasá Nicolau (Batle), D. Pere Oliver (Potecari y president d'el Orfeo) el cual fe sa obertura, explicant s'objecte de dit Orfeo, d'el cual s'objecte principal consisteix amb allunyar es fills d'es poble d'es mals visis, cases de joc y puestos de corrupció, y perque es numerós públic que assistí a tal acte sa pogué fe cárrec, explicá es significat de una poesia d'en Costa y Llobera, titulada L'Arpe, el cual fon llargament aplaudit.

Acte seguit, es coro, per saludá sa nostre Morenete de S. Salvadó cantá un «Ave Maria», después, s'orquesta Auli fe sa presentació, s'estreno tocant Hungariche, d'el célebre Brahms.

Amb un aplauso inacabable va esser coronada dita orquesta; a continuació es coro cantá «L'Arbre Sagrat», «La Ploma de Perdiu» L'Emigrant, y altre volta l'orquesta tocá, una composició den Vittoria titulada «O Vos Omnes.» axó va eser sa primera part, y are ve sa segona, composta de sa Mazurka n.º 2 d'en Chopin, Llegenda d'en Albeniz, composicions per piano de don Jaime Vich que basta que sigue d'es poble, plógueren aplausos a chorros, ¡no había para tanto! Después don Toni Sancho dirijí sa paraula a sa concurrenci y recullí un aplauso jeneral, seguídamet per la orquesta, La Boheme, y pel coro «Himne a la nit, Rossinyol», «Amor de Patria» y «Flors de Maix» de entre les cual lo mes espléndit fou «Amor de Patria» que no es cansaren de ferle repeti, y mereix repetiré, y aquí va ella.

Quan les volgudes montanyes deixava el pobre cautiu, plorant cullí d'una penya un brotet de romani,

Passá terres i fortunes; però, resant cada nit, besava 'l pobret, besava un brotet de romani,

Un dia d'hivern, les ones tregueren un mort, ¡ai trist! Estret en la mà tenia un brot sec de romani.

D'en Costa y Llobera, (Presbítre)

Y a mi no ma convidaren y no heu vatj poré senti ses meves mans es trobaren sense es brot de romani.

Amb gran pena y amergura pues jo vatj aná a dormi no haguent sentit l'hermosura d'es brot sec, de romani,

En quant a un altre vespre convidauém; vuy vení del contrari; ferá festa, es brotet de romani.

Del Títip, Aruam.

Es local estava adornat d'una manera admirable; en es fondo de sa tribuna destinada a sa presidencia, aparexia com e sol resplendent, sa bandera Mallorquina y un gran cuadro del immortal Musich Felanitx don Juan Auli.

Desitj a s'Orfeo Auli salut; que vaje engrosant per poré segui cantant es brotet de romani.

El Scheriff.

Un altre de Felanitx y de dita tinta manera

Fa uns cuants dias, que pasan per devant es Cir-Culo Recreatiu, vatj senti sa siguiunt conversació, la cual l'estaven sostenguent uns cuants Cir-Culés. Un dels quals te per títol o sobre nom «Feyeta» o (Faye) que es en Pre-dro. S'altre Cir-Culé es un Pintó (a) en «Brocha» o sigue en Juanito en ses cucales, groges, y sa veu de Nina.

Aquets dos Cir-Culés, com si estasen de 7 o 8 mesos, tengueren es desitj de berená, però, de galletes trempades; tots los conexém, y sa béj que sa volen doná es títol de pajaritos (com en Biel d'es Carril) y per no molestárs digueren; ¿y qui envierém a comprá ses galletes? ¡Ah! ja se qui, en Pera de sa Flaute (1). Però, digué en «Feyeta» li tendrém que doná alguna coseta.... Contestant en Juanito, s'altre Cir-Culé. Pues.... li derém, pes.... (lectós dispensáu si-jo no dich sa paraula perque no som Cir-Culé, però es dos Cir-Culés la digueren tant redona com es.)

Resumen: Vatj quedá ben convensut pres amb ses meves maderas que los agrada es derrerres o sigue es forat... de se-peñya [foradada]

Un individuo de sa sociedad d'es clau.

Gallófiles

Dilluns passat féren a n'es nostros Reñidero sa brega final. Com ja era d'esperá, guañaren ets Antonios; lo que ningú esperava, era s'ENFILADA,

que va essé grossa y s'única de sa temporada. Estaba escrito.

Es Nadalístes, quedaren com a bé dilluns passat, pues va essé alló que sa diu 5 a 0.

Amb 200 brégues que s'han fetes anguany, ets Antonios han agafat sa friolera de 16 brégues de ventatje y si haguessen deixat comandá s'especialista ANTONIO, n'heurién agafades mes de la mitad mes, ja que han guañat amb quatre xurigés axi que per un altre any, entregáu ses eimes y es material amb mans d'es gallófilo vencedor, y que en vengan de Nadals y Pascos que tamateix no hen ferán escaladums d'es gallá Antonianos.

Axi que, fins l'any qui ve ja que tot es poble espera veure una bona gallera que es lo que s'ha de mesté.

Un gall favat.

Nota telegráfica: Ets Antonios retaren es gall «Punalada» contra «Avis» mes estant «Punalada» malalt, Nadals retaren «Avis» amb altre «Avis» desconegut y Antonios no acceptaren. Es jornals sa tornen.

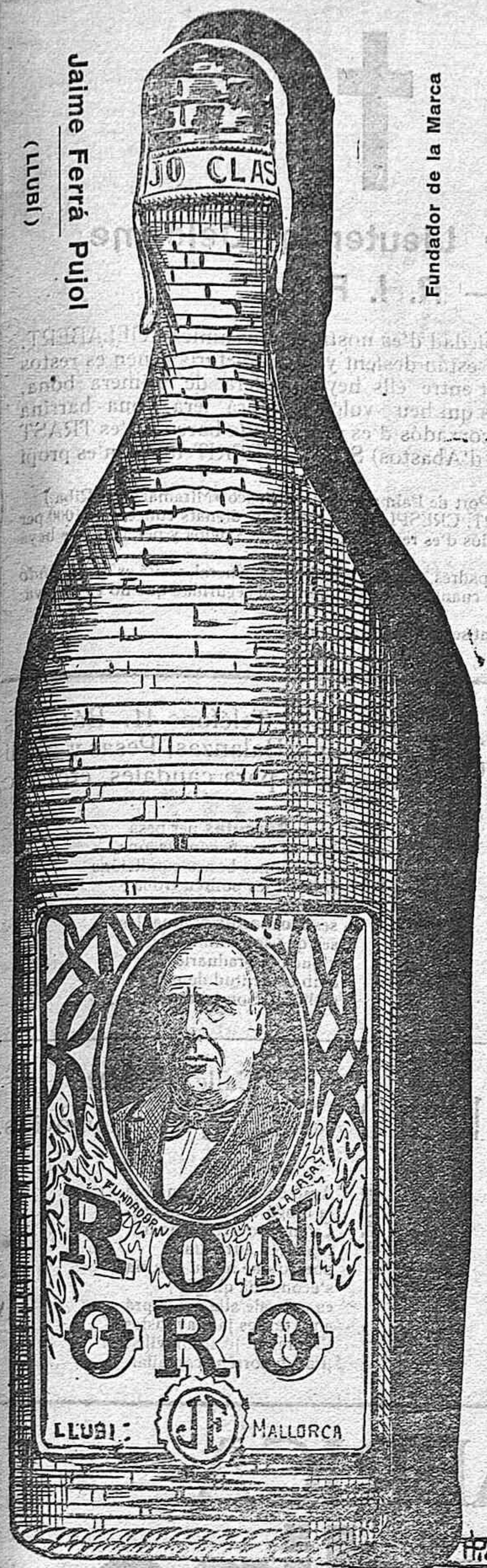
Estellicons

De Son Servera

Pregåu perque siga vé, lo que un matón m'assegura. ¡Amb pau descan! Son Servera sa quedará sense Corresponsal. Sa má oculta má persgüeix y no es broma, es precis fe testament, la mitad per obra pia y es restos a n'es cementeri. ¡Qui havia de di que moris tant jove! ¡Es horrible y horrorós lo que hem passal! ¡Un misterli No fa molts de dies ma sorti a altas hores de s'anit prenguent sa camada de Son Gri, una fantasma descabayada y ma diu amb veu cavernosa: «Corresponsal d'es Foch y Fum ta competesch, ets víctima de ses meves garrias, desde sa fetxa d'avuy dia 21 de Maixt hasta dia 5 de Juny, pots contá es teús eléns, però ten amb conta que encara que et doni tal plás, sa teua vida s'anirá amargant fins a n'es moment que espirarás.» Dites aquests paraules, s'obri un panteón, sa fantasma m'agafá per una oreya, pujárem a una Sala ahont heu vatj trobá un salón amb tots es Corresponsals foquifitjats de otros tiempos, desde molt lluny ma comparagué una veu

(1) Uu Flaütista mes asé, que totb ets asseñ d'es poble,

S' únich sistema de salvá ses ánimas, es aquest, y si no heu creis, lletjiu.



Jaime Ferrá Pujol (Llubi)

Fundador de la Marca

Abans de sa processó, **Ron Oro** tothóm bevia puesto que tothóm sabia de que qui sol beurrerlò, fácil fa sa diejstió si es que haje dinat de gust y per no tení un dísgust a s'hora de pahirlò, claro, d'errera es café copeta y altre copeta y s'alegra sa panxeta tant si es jutje com missé que a sa processó ha d'aná a lluhí es frac y es siri y es poble mirón que el miri diguent que está gras y sá. ¿Véreu tota aquella jent que a sa processó asistí? Es **Ron Oro** de Llubi que sólen beure frecuent, los fa está forts, sans y grassos porque despues d'es diná no sa sólen descuidá pues coneguent es fracasos de sa mala díjestió, procuren evitarlè amb so fi de viure aplé are que ve sa caló. Y cuant ja va havé passada d'el Corpus sa processó, sa gran jeneració que l'havia presenciada, a n'es café va partí y com que s'aigo fa mal, es cosa molt natural que totduna es fe servi **Ron Oro** p'es camaré y amb botella cordellada ja que es sa patentisada y es retrato d'es **vey** te, a s'artística etiqueta que a sa botella acompaña. **Ron Oro** a lo demés guaña. Beveuné una copeta. Cualsevol l'haje provat, podrá no essé bevedó emperó un Ron superió

RON ORO

ha dit que era en veritat. ja que amb ell sa conseguix gosá de forsa y salud y está ben regonescut que grans elojis mereix. Però amb totes ocasións, heu de badá sa pipella y heu d'etsijj sa botella pues ses falsificacións vos póren perjudicá y sería lamentable que es **Ron Oro** saludable cap al Cel vos fes pujá pues a n'aquest Mon de guerra, de biscos, ségos y torts, sols pujen al Cel es morts y es vius queden a la Terra beguent **Ron Oro** a volé mentres que a n'el Cel no heya segóns mos va dí **Ferrá** y suposám de que es vé, que no hey te Representant, però que si ni tenia vos assegúr que en beuria despues d'es café, tot sant. Sant Pau, Sant Bernat, Sant Pera, tota la Cort Celestial, supuesto que no fa mal en beuria a la carrera. ¡Jesus si en **Ferrá** pogués posá comunicació amb el Cel; ja es de rahó que tots feriem s'accés per essé bons cristiáns y pujarí en morirmós sols per aprofitarmós. ¡Jesus cuants de parroquians que tendria sa taverna pues tots es que hey pujaríen prest concurrents sa ferien de sa taverneta Eterna. ¿Y si en Bañeta lográss fe du **Ron Oro** a L'Infern? Tant en s'estiu com s'hivern, cualsevol que badayás deixaria es testament ben fet de ma de Notari

RON ORO

explicant tot lo contrari sols per mostrarsé dolent y poré arribá a l'Infern honr **Ron Oro** hey trobaria y creis, no s'hen temeria de si créma el foch etern. Basta es veure aquí a la Terra que en beuen es condemnats y hasta es benaventurats si en tenguessen una jerra crech de que la sa beurién sense escrupulosidad. **Ron Oro** avuy ha entrat y es parroquians no es desvien, sinó que van aumentant y en volersé distinjí sols **Ron Oro** es fán servi, y sa van multiplicant. Tavernes y dulceries, colmadors, hotels, tothóm d'es **Ron Oro** sap es nom y a dins ses estanteries, sa botella cordellada amb l'amó'n **Jaime Ferrá** de cos present hey está y es cosa tant refinada, que hasta adorna es mostradó com res heu adornaria. P'el Corpus, tothóm volia **Ron Oro** y es superió y a mes, posáu sa botella demunt una aparadora y essent cosa encantadora molta jent s'encara amb ella porque com es tan hermosa y model de netedad, tothóm na queda xiflat, y en efecta, es capritxosa. Lo de dedins es milló que lo que veis per defora. En poréu beure a tot' hora y sense cap discusió, vos promet que reformáu ja que aquesta es sa beguda milló que s'ha coneguda. Si no heu creis, vos enganáu.

Merendero Buenos Aires - de - Juan Palmer

Cap a Bons Ayres partim cuant volém pegá panxada y puesto que mos agrada, está clá que repetim y cap allá li investim y es fan uns caragols que se propagan totsols pagant amb economia. Provuá d'anari un día ja que son bons per si sols.

Bons Aires

Y amb cuant a tot lo demés creimé, vos aprofitáu ja que un bon menú menjáu y el pagáu amb poch dobbés. ¿No hey heu anats? Feis s'accés y ja ma contestaréu, creimé que vos ompliréu y es tant lo que vos agrada ferí una caragolada que se cert que hey tornareu.

Trast
BRUNO
 Aprofitauvos per-heure jelat porque sa caló, ve ben aviat. Paratu beurrerí, barato y variat y ja de milló no n'heuren tastat. Y allá ja hey vin de dita y de nit es trasnochadores que pescan peix frit y sempre está plé mes que plé estibat poréu, heurremé amb comodidat. Ensañoriréu cosa superió no vos queixerá ja que sa caló axó es cosa bona tres classes ni há y hey va en sa dóna qui es vol recetrá

Telegrama sense fils
 (vol dí que no es verjo)
 La setmana que vé donarém varies notisis des progreses de sa festa de la Trinidad en sos debuts de varies y altres sustansis.

¡Quina caló!
 ¿Voleu beure un bon jelat? Anáu a **Sa Glorieta** que ni ha de variat, bó com may l'heurreu testat y aprofitáu sa pesseta.

De Capdellá
 Tenim per aquí dos jovensans carregats de pretencions y de pell morta. S'altre dia estava jo fent una *tortada*, baix d'un marje y veti devallá tres pavos reals y un díu: ¡Ay quin mal que hem fa aquest peu. Surt, y no era es peu que li feya mal, era un altre cosa, era un grifó que es via destapat y que per cert a jo m'ocasioná es corresponent susto, tant, que també es meu grifó m'escapá.

Un gueferró, D'Establiments
 Anám de competenci ja que es camionés se duén una intriga mes grossa que s'esquena d'en Torró y mes ruada que es seu clotell, pues inclús heyá homo que te privada sa dona d'aná amb so camión petit porque son liberals y altres que no volen que vaji amb so gros porque son cafes, (axó no vol dí que tots heu sien,) y están ben tranquils de que si axó segueix axi y sa van fent competencia, arribarém a viatjá gratis y encare a n'es passatjés, mos regalarán una lliure d'arros y un pa de mitja pesseta.
 Ale idó Establimentés ¡Viscan es camionés!

El niño bonito
 Noltros som pererosos, però no queda mes remey que treurrermós sa peresa y agafá sa ploma, per parlá d'es carré d'el Príncipe, ahont pareix un verdadé Reñidero, pues may s'acaben ses bregues, y si no heu creis, vos diré que s'altre diumenje un jove que anava a esperá es tren de les nou acompaña d'un parey d'amichs, y d'un grupo de famelles, s'hen aixeca una, (na Xesca Crosseta si mal no record) y li ensivella tal galdada que li va fe perdre el mon de vista y conste que aquesta famello-ta, es mes lletja que nna brega de moixos y si heu fa axi, mes lletja será encara.

De Porreras
 Noltros som pererosos, però no queda mes remey que treurrermós sa peresa y agafá sa ploma, per parlá d'es carré d'el Príncipe, ahont pareix un verdadé Reñidero, pues may s'acaben ses bregues, y si no heu creis, vos diré que s'altre diumenje un jove que anava a esperá es tren de les nou acompaña d'un parey d'amichs, y d'un grupo de famelles, s'hen aixeca una, (na Xesca Crosseta si mal no record) y li ensivella tal galdada que li va fe perdre el mon de vista y conste que aquesta famello-ta, es mes lletja que nna brega de moixos y si heu fa axi, mes lletja será encara.

Una compañía de amichs teus
 A n'es President de ses taxtes, Senó Tatxa. Molt señor meu y amich: Lletjides ses poesies que mos ha enviades y enterats d'es seu contengut, n'estám contentíssims, molt satisfets de veure que una Sociedad com sa que presideix voste ha tengut la *santa bondad* d'avisarmós; estám admirats de veure que vol-

Carta de Lluchmajó
 A n'es President de ses taxtes, Senó Tatxa. Molt señor meu y amich: Lletjides ses poesies que mos ha enviades y enterats d'es seu contengut, n'estám contentíssims, molt satisfets de veure que una Sociedad com sa que presideix voste ha tengut la *santa bondad* d'avisarmós; estám admirats de veure que vol-

De Calviá
 Per are he acabades ses poesies y agafá sa ploma de bell nou per parlarvos mes formal que un cuant heu fa sense riure.
 Sa Sociedad que s'havia desorganizada s'ha tornada montá, però domés han quedats es que no peteixen y segóns diuen, posarán un Reglament que no podrán ingressá es que

diuen: Amb sa netedad que sempre has tenguda a dins cateua y are haverté de veure a dins una barraca estarás mal avesada. Y ella aquí canvia es pensament y li diu: Mira, are ta diré lo que passa. Per fe lo que tenim pensat, vuy que tomis sa casa y fasses un gran salón, una finestra balconera per poreri posá ses quatre toreres a la fresca porque are s'han de posá a sa finestra y alguna repugna a veni, emperó aximateix, a forse de poñides venen, ¡ja heu crech que venen! Poñides d'un, poñides de s'altre, miráu si la puñen y are s'ha fet mes gros; ell ha sabut que s'altre dia ella y quatre escorcheres mes, tengueren barra per aturá un camión, o per milló dí, ferenturá es que el menave amensantlís si no t'atures t'aturarém y es pobre camioné s'aturá ¿y no sabéu porque va esse? Jo vos ho diré tot, era per atupá un homo que se fan contes que ell en te sa culpa y... endevinen. Y ja en tornarém parlá. Vos promet que blau será.

Gloçes d'Esporlas
 Escriurém quatre retxetes y tremparém sa guitarra publicant que es Guardia Serra a mi hem deu quatre pesetes. Un moment d'atenció que una pregunta vuy fé, a veure si en Serra te es diari "El Dia" o no; ja que ell era suscriptó y que jo el vatj esbordá pues no hem vólta pagá cuant anava a cobrarlò. Es cest de que ma negá es dobbés; de mi s'hen reya y es betsol encara deya pensant ell tení rahó de que faria citá es seu Administradó.

De Sa Poblá
 Are vos diré quatre paraules sobre es casament d'en Merdel y sa Priallosca y com que aquell homo ja estava ben tranquil y estaven ben entesos y que ja porien posá fil a la guya, es diumenje que vengué devant sa comprá un edrés de tassóns porque ell estava acostumat a beure amb una carabassa y are com sa veurá a pendre estat, vol canviá de sistema però no crech que si avesi, porque diuen que si no hey havia chiqueteros no hey hauria altres coses, are l'han malaconsejada y li

De Campos
 Mos trobám a dins es Café de Ca'n Xesch Pansa, y es lloro d'es poble (el cual tots conexéu) y no importa dirvos que sia Mestre Francisco Bordoy allá vengá política amunt, política avall, política per devant política per d'errera y lo bó es que ni voltros, ni ell ni ningú, sap de quin coló es, ja que aquest lloro coló d'Arco Iris, dóna es reflexo que mes li convé. ¿Que deis? ¿Que es lloro de Campos es un doyt? ¡Ca barre! Mestre Francisco Bordoy te sobrada rahó per fe maldecap a n'es Xeschpansistes predicant contra s'actual mestre de s'escola el cual se cuida mes d'ets interesos de certa Sociedad que de s'Instrucció Pública per lo cual cobra ses seus honoraris y si el señó Artola amb so temps que va esse mestre sabé treure lumbreres intelectuales Campaneres, gracias a n'es seu amor a s'enseñansa, no mos ha d'estrana si s'actual *aprovechado* en treu d'es nostros atlots, ases amb ses oreyes mes largas que es mul mes pelut d'es poble de don Corme Maria Oliver.

Corresponsal
 Una casa mos falta per posá un Centro Instruictiu. D. Corme Maria Oliver no tendria un reconet buif y que el poguessen dedicá a s'enseñansa?

molt funesta que deya axi: «Molt de temps feya que desitjava sa teua visita y a la fi t'ha tocat es turno.» Per moments veyá que s'auava acostant aquella funesta, veu y arribant a devant jo ma diu: «Tu ets condemnat igual que tots es que veus dins aquest salón; noltros érem Corresponsals d'es Foch y Fum y per volé dí sa veritat, are mos veim eternament privats de llibertat y d'habitá amb altre personal, però no téms, estám molt be porque aquí no feim diferencies, motiu que no vénen sinó es mes condemnats: avuy han entrats quatre canonjes, catorse capellans, vintidós bisbes (ja ni há) y un papa que dóna voltes p'es portal, motiu que s'empenjo que te no li basta per esse d'es nostros, axi que ja heu veus, noltros Corresponsals, mos feim amb jent d'aquesta, però ten am conta que es galóns, noltros los diim y demá que entri una monleta d'aquestes de vel, noltros som es chef d'elles...» amb axó tocaren un botó, s'obrin ses pórtes y hem vatj trobá *carrinito alante* dins ses figures de moro.

De Santa María
 P'es barrio de Sa Vileta heyá una jovenetá la cual estava per criada y cuidaya y admestia sa visita d'en Toni es seu novio per sa cotxeria a les nou d'es vespre y si li hagués dit estat per sa bugaderia, no haguera estat tant fácil que es cotxé los hagués sorpresos amb sa película de *El delirio de amor*, però com que sa bugaderia s'hauria hagudes de rentá ses mans, que les du bastant brutés... y no sería res axó, sinó que porque un día ell li faltá, inclús aná a cercá a domicili axó que a Margalideta no li falta coratje y seua jermana que du mes gana que un trinxet nou (y no de teya pá) no de que cualca bergant li diga a coreya per tu hem faria... foredadó.

Nota: Notifich a s'autó d'aquest ritcle, que per aquesta vegada ma ispensi si l'hey he acursat y modéat, però que si no s'esmenda na nuelle de sa cotxeria, anirá con todos sus pelos y señales.

En Chic

RAFEL FERRÁ (LLUBI)

— ¡Hola Paul! ¿Y hont tirám?
— M'hen vatj cap a fe un copi.
Rafel Ferrá de Llubi are es lo que acostumám es beure tots, si volém conservarmós forts y grassos ja que sols tenim es brassos y cuant ses forces perdrém, un no pot está aturat pues que sa fam no te espera, s'avorreix y a la carrera es fácil mori penjat.

Ni t'entenc ni et puch entendra si no mudes de parlá.
— Si vols que ta parli clá y que no ta fasse encendre, ta diré que es **Ron Marino** ta conserva sa salud y aquell que n'haje begut com que el tróba de lo fino, tantols **Ron Marino** vol porque es un Ron superió que no ni há de milló ja que sa pinta totsol, pues l'amo'n **Rafel Ferrá** jo t'assegur que el fa bé y que com a licoré qui li gósi ja no heyá, es un Ron de lo mes bó que es día que el provarás sols **Ron Marino** voldrás y si peteixes d'es có, éll es sa gran medicina y no te cont cap misteri.
En Ferrá es es potequeri que prest es mal t'endivina y en sentirte malament, no ta fases receptá, **Ron Marino d'en Ferrá** has de pendre a tot moment ja que sols éll pot curá cualsevol enfermedad,

hasta crónichs ha curat **Marino**, miracles fa ja que es un Ron colosal que es qui en beu un pich, disfruta y es éll sense cap disputa un Ron que no te rival.
— Casi m'heuras convenut que es **Marino** que tu dius és es Ron milló p'es vius que volén gosá salud.
— Cualsevol cosa beurás y está ben sert y segú de que jo mir molt per tú y no et perjudicarás. S'únich, en **Rafel Ferrá** t'evitará de sa mort y amb so **Marino**, es conhort es, ha estat sempre y será, p'es malalt un gran remey porque no sa morirá qui **Ron Marino** beurá, estará gras y vermey per axó et don es consej de que sempre l'has de beure y que si amb mi no vols creure que el dimoni l'escabéy.
— Idó are que heu has dit es **Ron Marino** beuré y axi ben gras estaré porque sempre l'han servit y tant d'estiu com d'hivern sempre l'aconsejaré a n'ets amichs que tendré, tant a parent com estern.
— **Ron Marino d'en Ferrá** pots está del tot tranquil de que éll totsol yal per mil y de que te curará. Qui en beu malalt may está y es cosa d'el tot segura de que tot malalt sa cura y a n'es llit no morirá.

RON MARINO

RON MARINO

Qui "Ron Marino," beurá maldeventre may tendrá

Casa de las Medias
Ses calses ben reforçadas a **Can Endolz** trobaréu. Sinó ja heu preguntaréu a ses que les han provades. Ses jarreres n'han comprades y anguañy per la Trinidad han fet un enamorad perque duguent calses fines, son simpáticas ses nines y auséll prest han enganxat.

Carros dellogué
Ningú heyá per transportá com l'amo de **Cas Jarré**. Sempre l'aconsejaré y es qui éll vulgué aná, amb quant a carretéyá, creismé, ferá economia, en **Salóm** es vuy en día es milló transportadó es que vos serveix milló y també es que fa mes via.

Panxada
Cap a n'el **Perú** a menjá hont feréu economia. Es sa **Fonda** avuy en día hont mes pajesia hey vá. Vos hi poréu aboná ja que un bon servici té y amb quant a n'es cuiné vos fa bones ses raciones. L'amo cobra poch vellóns que es axi com s'ha de fé.

Axó es vé
Tantsols a **Can Juan Manera** bon vidre podréu comprá. Se loza que es ven allá, creismé, també es de primera, es seu jénero supera porque es fort y bastant dura; fojiu de tota rotura porque es cosa de profit y ja son molts es que han dit que allá es ven amb baratura.

Palo Garau
Una copeta beuréu d'aquest gran aperitiu y tant d'hivern com d'estiu grassos y forts estaréu y altre **Palo** no voldréu porque aquest és es milló y sa **Seca** superió es també sa d'en **Garau**. Si no heu creis, vos enganau axi es que, provatú.

Le Printemps
Hey trobarán novedades tots es que allá anirán. Bones robes triarán y jéneros molt variats tots de bon gust refinats lo milló que es ven aquí. Qui en vulga pot anari ja que no s'hen queixará y a mes d'economía, de móda podrá vesti.

Bona Fonda
Fonda de Sólle prováu y no vos na queixaréu. Vos promet que menjaréu com poch pichs acostumáu. Es qui allá aná, engreixáu pues vos fa un menjá variat però tant ben presentat que a la forsa fa profit. Tant de día com d'anit allá sempre está estibat.

Noctámbulos
A menjá una ensaimada o be un penetet trespats a dins es forni ben torrat y es cosa que tots agrada, y més que a cada vetlada sa jent que per allá passa, s'atura a n'es **Forn de Plassa**, pega una roegadeta y a jeura amb sa famelleta tant si es magre com si es grassa.

Fadrinots
¡Voleu un bon paréant? Si el comanáu a n'es **Bassa** el tendréu de bona classe, de móda y resistent ja que no fa res dolent en **Bassa** de S'Hort d'es **Cá** pues tots es móbles que fá, creismé que son de primera. Ale, qui duga casera, en volé ja no pot casá.

¡Veniu a mi!
Cap formatje may menjau ni us tant bons ni tant barato si cuant disponguéu d'un rato a n'es meu trast arribáu. A baix preu tot heu trobau, que no ni há de milló per fóra ni per Ciutat, es formatje acreditat que a próva vuy donaréu.

Allá anám
Res heyá com a calsat milló que a **Can Estarellas**. Tant per masles com famelles allá el troban reforstat y a un preu del tot rebaxat cosa rara avuy en día, pues qui vulga economia, allá pot aná a comprá y sa condició que heyá, es que heu ven bó y no fía.

¡Veraneants!
Es lloch milló per menjá sense gastá un capital, vos dich que es a **S'Arenal** y sinó, aná allá hont es **Térmínus** heyá que vos tracta a lo seño y ja no heu pot fé milló de classa superió que no ni há de milló. En **Berga** es considerat y sap du molt bé es timó,

Bons caragols
Tantsols a **Can Perantón** bon menú vos servirán. Diariament veis que hey Van un y altre matrimoni ja que no es fa cerimoni, barat heu fan pagá y ningú s'hen sol queixá porque tot es superió. Quien vulguéu fé un resspó creismé a mi, aná allá.

+

Schooner Lieutenant Delorme
— R. I. P. —

Barco de 5 palos propiedad d'es nostros bons amichs **GELABERT, CRESPI Y PUJOL** que l'están desfent y es propietaris venen es restos inmortalts, y que per cert entén élls heyá madera de primera bona, ferro, metal, cadena y es qui heu vulga comprá ferá bona barrina si s'entrevista en sos escorxadós d'es **moribundo** barco a n'es **TRAST D'EN BRUNO** (Plassa d'Abastos) **SANT ESPERIT 18** o a n'es propi barco.

CASA MORTUORIA: Port de Palma baix d'es Kiosco «Miramar» (La Riba.) Es propietaris **GELABERT, CRESPI Y PUJOL**, s'han dignats concedi es 1000 per 100 de rebaixa a n'es compradós d'es restos d'es barco de 5 palos y per cert que heyá de tot y molt.

INTERESA a fustes, picapadrés, farrés y a tothom en general, visitá es **moribundo** ja que poren dispondre de tot cuant los serveixa, amb sa seguridad que no es barayará p'es preu.

Es dol sa despedeix pagant ses compres al contat.

Antonio Juan
Herrería 54, Teléfono 41. — Básculas Romanas, Balanzas, Pesas y Medidas, Arcas para caudales, etc., etc.

Pesas y Medidas
Amb **Básculas** per pesá tant es carros com vagóns ja amb mes bones condicions enloch'les podréu trobá y a mes, va patentís ses **Romanas** graduables ses que son inimitables y que pot graduarse amb exactitud de pás tothóm. ¡Son insuperables!

Ruiz y Guerrero Calle Riera 22.
Accesorios para automóviles.

¡Chauffeurs! cuant necesitáu p'es coche algún accesorio siempre heu de teni amb memori que a cap puesto el trobaréu ni milló el conseguireu com a **Can Ruiz y Guerrero** y es pinta como el primero per sa **vulcanisació** de neumáticos, ¡superió! Economía y esmero.

Ruiz y Guerrero
Amb cuant a s'economía ja ningú el pot combati. Cuant provareu d'anari repetireu altre día puesto que ningú creuria s'economía que fá es qui vaje allá a comprá amb tarifas ja may vistes. ¡Depressal! ¡Automovilistes! ¡Partiu corréns cap allá!

FABRICA Medina

Tenim tota clase d'articles d'SPORT de lo milló que heyá y heu cobram a un preu SIN COMPETENCIA

Visitaumós y vos convenseréu

Tot lo que hajeu de masté amb goma, bo heu trobaréu cuant a comprá aniréu a **Can Medina** que en té, y vos promet que va be porque es goma reforçada que may la veis espenada dantli puntades de peu y creismé, amb cuant a n'es preu la ven del tot rebaxada.

Amb sos articles d'sport creismé que ningú el supera porque tot es de primera y es jugadó pega fort y es d'es contrari sa mort. Si algo heu de masté d'allá en **Jordi** vos servirá com ningú vos pot servi. Ale, corréu, anauhi que barato heu fan pegá.

Venta al detall: Colón, 31 y 33 y Jaime II, 90 y 92.
Teléfono 53

¡Un buen negocio!

¿Quiere Vd. ganar 500 pesetas?

Demuestre solamente que haya en Palma otra tienda de calzados que los venda a Precio fijo en mejores condiciones de Precio y Calidad que los que expenden en

EUREKA - Bolsería, 10
Frente a c'an Cetre

Excursió a Valldemossa
Gloses Esporlarines.

Vintiquatre d'excursió Valldemossa visitá y s'Hotel mes superió, La Cartuja, que heyá allá, menjarem un arrós bo per cert amb moltes teyades, camareres romangades mes servien de bon có, tots menjavem ben afliú fins que estiguerem redóns, mos afliúxam es calsons ja que menjavem de vé, bevém café superió y conac acreditat desitjant torná aviat a un'altre excursió.

Mestre Tomeu Santandreu un puro perhóm mos dá, qui mes qui menos fumá y llevó heu va di lo seu, carres de bicicletes varem fe, y amb un instant, guafá qui arribá a devant porque no anám de... cuentos. Anám a Miramó sempre alegres y contents y es qui mos varen passá ben fort varen exclamá aquests son es mes valents.

¡Viscan es Valldemossins y hasta

¡Familia!

En **Tomeu Gay** per pintá vos promet que es lo milló trebaya y barato heu fá, si teniu cap carretó, rápit el vos pintará.

¡Instalaciones
Rey de s'electricidad vos dich que es en **Tomeu Pons** y qui un pich heu ha provat com que ha vist que era d'es bons sempre, sempre l'ha avisat.

Imp. «Independencia»

Si la trech...
De n'Aloy som parroquiá porque amb cada copinet ma dóna sempre un billet y molt be puch enganxá sa jóya y be m'anirá, pues jo heu habit cada día y amb aquesta loteria vos reporta gran garanci y per axó tench constanci d'anari. Treure voldria.

¿Que no es ve?
A **«La Gentil»** a comprá sol aná tota calsera. Fil y cotó de primera en **Vives** vos servirá pues dins Mallorca no heyá cap Merceria milló que tant amb fil com cotó vos don tant bon resultat, tot de bona calidad, es fi fort y superió.

Bon parroquiá
Jo sols vatj a sa **Cortera** cuant desitj un bon diná ja que **Can Perico** heu fa lo que sa diu de primera, es un menjá que supera a tot lo avuy conegut, vos conserva sa salud porque no es fan porqueries, pero si economies y te un cuiné molt sabut.

Bo y barato
Hont sol aná sa jent? **Baratura Catalana** te tot lo que sa demana, axí que amb un casament, el vos serveix de moment. Róba blanca superió que no ni há de milló ni p'enloch'le trobaréu. Tot lo que allá comprareu es de classe superió.

Si señor
A **«La Universal»** partiu amb cuant tenguéu embatjes, encarrchs o equipatjes ja que no vos avorriu porque prest tot heu teniu a n'es punt condicionat, en **Gándara** heu fa aviat, amb sobrada economia y es s'Ajenci avuy en día que milló vos ha tractat.

¿Voleu bon oli?
Oli d'Orient de primera a cameu el trobaréu. Totduna que el provareu y comprendréu que supera, vendréu tots, y a la carrera ben prest heuréu claríficat que es de bona calidad y oli com es meu no heyá. Es carri de **Zavellá** número 8. Aviat.

Restaurant Suizo Entrada Calle Rubí

A n'es **Suiz** a diná va qui vol fe economia y qui vol d'avuy en día lo que es puga presentá, pues tot lo que allá se fá, y es promet que es de primera y es cosa que molt supera a lo demés de Ciutat, sa fa un menjá molt variat y es serveix a la carrera.

Estoviará dobbés qui a n'es **Suiz** anirá porque está segús que allá hey trobau bons camarés y amb cuant a n'es cuinés, son homos acreditats. Cuant tenguéu un compromís, l'heu de a n'es **Suiz** ja que serveix uns bons plats.

Banquetes, Lunchs, Paellas, Servicio a la carta.

DIDON Depòsit S. Gisbert
Carré Sans n.º 8

A beure **Didón** partiu y es cos vos refrescaréu pues res milló trobaréu sa temporada d'estiu ja que qui ben **Didón** viu, gosa salud y prospera, es **Didón** es de primera y a tot paladá agrada axi es que amb sa temporada s'hen vendrá y a la carrera.

Ahontsavuya que entréu are s'estiu cuant suau, refresc **Didón** demanau, y totduna que el beguéu, aliviats ja quedaréu porque es de lo superió y ja no heu res milló. **Didón** es acreditat que se ven per dins Ciutat y per fora, ¡como no!

Ca S'Arrossé - Jaime II - 114 - (Frente al Águila)

Inimitable, colosal y única **TORRADORA** de Café y Bassó, de nova y gran invención

Cuant vatj veure S'Arrossé fent sa cara d'enfadad creguent no li anava bé, y que cualca cafeté malament el via inflat

li vatj dí: ¿Que t'ha passat?
— M'ha fuit un parroquiá nou, y es creuréu que m'ha enterrat...
A caseua som entrat y ni he trobats mil y nou

Gran Café Comercio de **Pedro Comas**
San Miguel n.º 1

Spidoleine
Lo milló dins lo milló segóns es **chaffeur** confessa. Es un oli que te pressa y no es pot imitarlo. Qui ha provat d'emplearlo altre oli ja no ha volgut porque ha quedat convenut que tant amb caló com fret sempre dúis es motor net y amb altres olis va brut.

A veranea
A **Can Picafort** partiu que no vos n'heu de queixá y vos podréu recreá are que apreta s'estiu, sa llancha a motor preniu després d'havervós omplits, corréu y no anéu d'enfts cap dret a veure es Poblés, estoviaréu dobbés y estaréu molt ben servits.

Venta en Garages
Can Picafort, Sa Pobla

Essaij op uros
Carré Manaco 38

V. Martorell
Estarellas

TERMINUS
Cofón 27

S'ARENAL
Mollins

Man Man
Vicens Mandiegó

Juan Rotger
Juan Rotger

Tomás Cañellas
Tomás Cañellas

M. Bibiloni
M. Bibiloni

VALLORÍ 3
VALLORÍ 3

S'ARENAL
S'ARENAL

Mollins
Mollins

Jovellanos 130
Jovellanos 130